

העותרים:

1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
3. רופאים לזכויות אדם

ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה ו/או דן יקיר ו/או דנה אלכסנדר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או מיכל פינצ'וק ו/או עאוני בנא ו/או באנה שגרי-בדארנה ו/או שרון אברהם-ויס ו/או סוניה בולוס ו/או עאזם בשארה ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר ו/או סיגל שהב

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

ת"ד 34510, ירושלים 91000

טל': 6521218-02; פקס: 6521219-02

- נ ג ד -

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
 2. ראש המינהל האזרחי
 3. ראש שירות הביטחון הכללי
 4. היועץ המשפטי לאזור יהודה ושומרון
- כולם על ידי פרקליטות המדינה
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

תגובת העותרים לתגובת המשיבים

1. העותרים מתכבדים להגיש תגובה קצרה, המפרטת על קצה המזלג את תגובתם לתגובת המשיבים לעתירה, שהוגשה ביום 25.7.2007.

עניינה של העתירה

2. עניינה של עתירה זו הינו דפוס פעולה לקוי מהיסוד של המשיבים בגינו נגרמות פגיעות שרירותיות בזכויות אדם של רבבות בני-אדם, פגיעות שהינן פועל יוצא ישיר מסיווגם של תושבים פלסטינים בשטחים כ"מנועי שב"כ". הפגם המהותי והיסודי נגדו יוצאת עתירה זו הינו

כישלונם של המשיבים לקיים את חובתם הבסיסית על פי המשפט המנהלי – קיום הליך מנהלי תקין בטרם קבלת החלטה הפוגעת בזכות יסוד של אדם.

3. פסיקה רבת שנים של בית משפט נכבד זה מחייבת, שהגבלת תנועה תיעשה אך ורק לאחר בדיקה של תשתית ראייתית, לאחר שימוע הולם, בצו כתוב, חתום ומנומק בידי רשות מוסמכת, שיימסר לאזרח ויוגבל מבחינת התחולה והזמן. לעומת זאת, הגבלות התנועה שעושים המשיבים מבוססות על מאגרי מידע ממוחשבים, וככלל, בלא שנעשתה בדיקה קונקרטי, ללא עריכתו של שיקול דעת תקופתי, ללא שימוע, ללא הודעה וללא הנמקה. המניעה מתבררת לתושב רק לאחר שכבר נקבעה בעניינו, וכל שנותר לו, במקרה הטוב, הוא הגשתה של השגה בדיעבד, במסגרתה לעיתים עשוי להימסר לו קצה קצהה של הנמקה.

4. בעתירה נחשף היקפו של הכשל – מעל ל-70% מהחלטות המשיבים, שנגדן הוגשו במהלך חמש השנים שנבדקו, עתירות לבג"צ, התבטלו, והגבלות תנועה שהוטלו הוסרו בסופו של דבר, רק בעקבות הגשתן של עתירות לבית משפט זה. החלטות רבות אחרות (באחוזים גבוהים גם כן) בוטלו עוד קודם לכן בעקבות הגשתן של השגות. **היקפו של הכשל והשרירותיות בה נשללות זכויות אדם עולה מנתון נוסף - לפי הנתון שמסר ראש המנהל האזרחי לשעבר, נכון לשנת 2004 כ-180,000 מתושבי השטחים היו מסומנים כ"מנועי שב"כ".**

5. בתגובתם לעתירה הודיעו המשיבים על עבודת מטה הנוגעת למספר עניינים שעלו בעתירה, והנמצאת בשלבי גיבוש שונים. מן הסתם, טיבם של השינויים וביטויים בשטח יוכלו להישפט רק עם השלמת הליכי הגיבוש והיישום. ואולם, כבר עתה ברור, כי בגישתם של המשיבים נפלו כמה פגמים יסודיים עליהם מבקשים העותרים להצביע כבר עתה.

תגובת המשיבים

6. בתגובת המשיבים לעתירה נמסר, כי במהלך החודשים האחרונים נעשתה על-ידם עבודת מטה במספר נושאים שהועלו במסגרת העתירה והנמצאים כיום בשלבי התקדמות שונים:

א. הטלת איסור על יציאתם של תושבים לחו"ל – המשיבים מודיעים, כי הוחלט עקרונית על שינוי במנגנון הקיים. לפי ההודעה, המנגנון החדש יאפשר לתושב לדעת, בטרם יציאתו לחו"ל, אם היציאה נאסרה עליו, וכן יאפשר לו הגשת השגה וקבלת החלטה לפני מועד היציאה המתוכנן.

בעניין זה מסרו המשיבים על קבלתה של החלטה עקרונית (וחשובה), ואולם הדרך בה תיושם החלטה זו טרם גובשה (סעיף 27 לתגובה).

ב. מנגנון להגשת השגות על סירוב לבקשות יציאה לישראל לצורכי עבודה או מסחר – המשיבים מעדכנים על שינוי שהוכנס במנגנון ההשגה על החלטות בהן סורבה בקשתם של תושבי שטחים לקבלת היתרי כניסה לישראל (סעיף 66 לתגובה).

על פי החידוש, אם כן, רק המעסיק הישראלי, ארגון בינלאומי או סוחר יורשו להגיש השגה, תוך שתושבים רבים שסורבו נותרים בלא כל הליך השגה הפתוח בפניהם.

ג. **סירוב לבקשות להיתרים הנוגעים לתנועה בתוך השטחים (תנועה בכתר, כניסה למרחב התפר) או לכניסה לישראל לצרכים אחרים** – בעניין זה לא נמסר על כל חידוש בנהלים הקיימים, תוך שנטען שעניינים אלה מתבררים במסגרתן של עתירות אחרות. דא עקא, שבכל הנוגע להטלת הגבלות תנועה בתוך השטחים, שתי העתירות אליהן מפנים המשיבים (בג"צ 9961/03, בג"צ 639/04 בעניין מרחב התפר, ובג"צ 7577/06 בעניין כתר שכס) הינן עתירות שהוגשו נגד אי-חוקיות המשטר המשפטי של איסורי התנועה הגורפים, ואינן מתמקדות בפגמים שנפלו בהליך הטלת מניעות תנועה אינדיבידואליות על אנשים בשל טעמים ביטחוניים.

עיקרי הפגמים שהועלו בעתירה ואשר אינם זוכים למענה בתגובת המשיבים

7. הצו על-תנאי שהתבקש בעתירה זו מבוסס על חובותיה הבסיסיות של רשות מנהלית ישראלית, אשר אינן מקוימות על-ידי המשיבים בעניין נשוא עתירה זו, ואשר כפי שעולה מתגובתם לעתירה, אין בכוונתם אף כעת לפעול לתיקונן:

א. **חובתה של הרשות המוסמכת להפעיל את סמכותה ואת שיקול דעתה באופן עצמאי** – כעולה מתגובת המשיבים, בכוונתם להותיר את ההחלטה על הטלת מגבלות תנועה משיקולים ביטחוניים בידי שירות הביטחון הכללי, תוך שבעל הסמכות (מפקד כוחות צה"ל) התפרק לחלוטין משיקול דעתו.

ב. **החובה להטלת מגבלות תנועה על אדם על פי צו כתוב**, שייחתם בידי הרשות המוסמכת ויפרט את טיב המניעה, משכה, טעמיה והאופן להשיג עליה, כפי שהדבר נעשה ביחס לכל תושב ישראל או ביחס לאזרחי ישראל המתגוררים בשטחים; ומתן התרעה לנפגע תוך פירוט האפשרות להגיש השגה על ההחלטה – בתגובת המשיבים לעתירה אין כל התייחסות לחובה זו.

ג. **החובה לבחינת התשתית הראייתית הקיימת בידי הרשות בטרם מתקבלת החלטה** (ולו החלטה הנתונה להשגה) – מתגובת המשיבים לעתירה עולה, כי קיום בדיקה של התשתית הראייתית הביטחונית נעשה רק לאחר קבלת החלטה על דחיית בקשה/מניעת תנועה, דהיינו, בשלב ההשגה (ככל שקיימת אפשרות השגה, ופעמים רבות איננה קיימת). זאת, נוכח אלה:

- ההחלטה הראשונית מתקבלת על בסיס ה"מאגרים" שמנהל השב"כ;
- רישומם של אנשים במאגרים אלה אינו מבוסס על בדיקה של כלל המידע הפרטני הקיים בעניינם של אדם אלא על קריטריונים כלליים ונסתרים.

ד. החובה, כי **שלילת זכות תיעשה לתקופה קצובה**, בסופה תיבחן מחדש התשתית הראייתית והעילה להמשך השלילה – בתגובת המשיבים אין כל התייחסות לחובה זו. מכך עולה:

- רישומו של אדם במאגר אינו עובר בדיקה תקופתית של החומר הקיים בעניינו תוך בחינה האם הוא מצדיק את המשך הטלת המגבלות הנובעות מהרישום;
- רישומם של אנשים, ומגבלות התנועה הנגזרות מכך, הינן ללא הגבלת זמן.

ה. החובה **למסור את המידע** על בסיסו התקבלה ההחלטה לנפגע לפני השימוע וזאת כחלק מזכות השימוע – בתגובת המשיבים יש עירוב בין החובה למסור את המידע לפני השימוע לבין חובת הרשות לנמק את החלטתה. ככלל, תשובת המשיבים מתייחסת למידת הפירוט שתיתן הרשות להנמקת החלטתה (האם תימסר פרפראזה אם לאו), לאחר קבלת החלטה סופית (רק בעניין איסור יציאה לחו"ל צוין על נכונות למסור, במסגרת הנוהל החדש שיגובש, פרפראזה, שתימסר לאחר החלטת מניעה, אך לפני השגה).

ו. **החובה למתן החלטה על ההשגה בתוך זמן סביר**. בענייננו מדובר בחובה מוגברת נוכח העובדה, כי במהלך זמן ההמתנה ממשיך האדם להיות מנוע תנועה ונשללות ממנו זכויות יסוד – אין בתגובת המשיבים התייחסות ברורה לעניין זה, ובמיוחד, אין ציון של תקופות הזמן בהן יינתנו ההחלטות.

8. כמו כן, אין בתגובת המשיבים כל התייחסות לאיסור החל עליהם לעשות שימוש במנגנון ההיתרים ובהיזקקותם של תושבי שטחים להם לצורך גיוסם של משתפי פעולה עם השב"כ.

9. בנוגע לסירובם של המשיבים למסור את מספרם של תושבי השטחים הרשומים כ"מנועי שב"כ", יטענו העותרים, כי לא ניתן כל הסבר המניח את הדעת מדוע מסירתו של המספר (שיכול לספק מידע חיוני לבחינת כשרות פעולתם של המשיבים) עלול לפגוע בדרך כלשהי בביטחון המדינה. כמו כן, המשיבים לא מצאו לנכון להתייחס למספר שמסרו העותרים עצמם – בין לחיוב ובין לשלילה.

10. להלן נפרט בקצרה חלק מעיקרי הפגמים שלא זכו למענה.

רישומו של אדם במאגר מנועי השב"כ גורר פגיעה אוטומטית בזכויות יסוד

11. כפי שהראנו בעתירה, הכללתו של פלסטיני תושב השטחים במאגר "מנועי השב"כ" צפויה להביא לפגיעות ישירות וקשות בזכויות אדם העומדות לו. בקשות שיגיש להיתרי תנועה צפויות להידחות, ורק אם יעלה בידו להגיש השגה (ורק אם פתוח בפניו הליך השגה), תיערך בדיקה פרטנית לקיומה של עילה ביטחונית לסירוב.

12. ואכן, כפי שצוין על-ידי המשיבים, גורמי המנהל האזרחי האחראים על קבלת פניות מתושבי השטחים משתמשים במאגר "מנועי השב"כ" המוזן ישירות על ידי השב"כ (סעיף 62 לתגובה).

13. רישומו של אדם כ"מנוע שב"כ" מביא את גורמי המנהל האזרחי לדחות את בקשתו של תושב שטחים. בקשות שהגישו תושבים להיתרי תנועה בכתר, ולהיתרי כניסה למרחב התפר נדחו על הסף (בעת הגשתן) בשל כך שהמבקשים רשומים כ"מנועי שב"כ". כך גם נדחו על הסף בקשות להיתרי כניסה לישראל למטרות שונות, גם כאלה המבוססות על זכות שבדין (זכות לחופש פולחן, זכות לבריאות וכיוצא').

העתקים ממספר בקשות להיתרי תנועה בכתר ולהיתרי כניסה למרחב התפר שנדחו בתקופה האחרונה על סמך רישומו של המבקש כ"מנוע שב"כ" מצורפים ומסומנים **כנספח ע/47**.

14. רק לאחר ההחלטה על דחיית הבקשה המתבססת על הרישום במאגר, ורק לאחר שהאדם יגיש השגה (אם יגיש) על הסירוב, עשויה הבקשה להיות מועברת לבדיקה פרטנית של החומר הביטחוני הקיים בענייניו. עריכתן של בדיקות אלה עשויה להתמשך על פני חודשים ארוכים במהלך נשללת מהאדם זכות התנועה ונפגעות זכויות נוספות.

התפרקות משיקול הדעת - הסתמכות עיוורת של המפקד הצבאי על קביעת השב"כ

15. מתשובת המשיבים לעתירה עולה, כי אכן ההחלטה להטיל מגבלות תנועה על תושבי שטחים מטעמים ביטחוניים, ובכלל זאת – איסור יציאה לחו"ל, איסור כניסה למרחב התפר, איסור נסיעה בכתר, איסור כניסה לישראל לצרכים שונים – מתקבלת על-ידי השב"כ, ולא על-ידי בעל הסמכות – המפקד הצבאי.

16. *החלטות על איסור יציאה לחו"ל* – בכל הנוגע למנגנון הקיים היום מוסרים המשיבים, כי המאגר בו מופיעים האנשים "אסורי היציאה" כלל איננו מועבר לידיעת המפקד הצבאי אלא נותר בידי השב"כ בלבד. די בכך כדי להוכיח, כי ההחלטה כולה נותרת בידי השב"כ בלבד. בנסיבות אלה, אין השב"כ בגדר גוף ממליץ, אשר בעל הסמכות נשען כדן על המלצתו, כי אם בגוף מחליט, המקבל החלטה בחריגה מסמכותו.

הגם שטרם נקבעו פרטיו המלאים של הנוהל החדש, מתקבל הרושם, כי גם בו לא מקבלת חובה זו מענה הולם.

17. *החלטות המטילות מגבלות תנועה אחרות* – כפי שראינו, החלטות הדוחות בקשות תנועה שונות (היתר תנועה בכתר, היתר כניסה למרחב התפר, היתר כניסה לישראל לצרכים שונים) מתקבלות על-ידי המנהל האזרחי תוך הסתמכות עיוורת על ה"מאגר" של השב"כ. למיטב הבנת העותרים, הן ההחלטה על הקריטריונים, והן המידע הקונקרטי שאמור לעמוד בבסיס רישומו של אדם במאגר – מתקבלים ונבחנים על-ידי השב"כ בלבד (סעיף 62 לתגובה). גם לאחר הגשת השגה, הבדיקה הפרטנית נעשית על-ידי גורמי הביטחון (שלפי הבנת העותרות מדובר בגורמים בשב"כ בלבד). המשיבים לא ציינו, כי המידע על בסיסו מגבש השב"כ את המלצתו מועבר לעיונו של מפקד כוחות צה"ל, בטרם יתן הוא החלטתו. מהמידע הנמסר על-ידי המשיבים עולה לפיכך, כי ההחלטות מתקבלות הלכה למעשה על-ידי השב"כ ולא על ידי מפקד כוחות צה"ל, שהוא בעל הסמכות בענייניו.

"מאגר" מנועי השב"כ – הכללה במאגר ללא בדיקה פרטנית והיעדר מנגנון גריעה מוסדר

18. בעתירה הראו, שרישומו של אדם כ"מנוע שב"כ" במאגרי המשיבים נעשה ללא הליך בחינה אמיתי של המידע הביטחוני הקונקרטי והעדכני הקיים לגביו, וכי בחינה שכזו מתבצעת, אם בכלל, רק לאחר החלטת סירוב, ולאחר שמוגשת השגה שמצדיקה לשיטת המשיבים בחינה שכזו ו/או רק לאחר הגשת עתירה לבג"צ.
19. נזכיר, שבתשובה לשאלה "מיהו המוסמך להחליט על דבר קיומה של "מניעה ביטחונית". שהופנתה לשב"כ נמסר "אין אנו מכירים הליך המסווג אדם כ"מניעה ביטחונית" (נספח ע/2).
20. המידע המוגבל המובא על ידי המשיבים בתגובתם מאשר, להבנת העותרים, תמונת מצב זו. בסעיף 62 לתגובה נאמר:

"לצורך בחינת ההיבט הביטחוני, משתמשים גורמי המינהל האזרחי במערכת, המוזנת על ידי שירות הביטחון הכללי, לפי קריטריונים ביטחוניים שלגביהם מתבצע תיקוף מידי שנה (להלן: "מאגר פוטנציאל הסיכון הביטחוני בכניסה לישראל"). כמו כן, מתבצע בימים אלה תיקוף כללי של הקריטריונים הביטחוניים, במסגרת עבודת המטה עליה הודע לעיל."

ובהמשך נאמר:

"... ככל שתוגש השגה כאמור, יועבר שמו של העובד לבדיקה פרטנית אצל גורמי הביטחון. במסגרת הבדיקה הפרטנית, תיבחן ההצדקה למניעה ביטחונית בשירות הביטחון הכללי, על רקע כלל המידע הקיים לגביו ועל רקע טענותיו בהשגה."

סעיף 66 ב לתגובת המשיבים.

21. בנוגע להחלטות על איסור יציאה לחו"ל מסרו המשיבים, כי החלטות אלה נסמכות על מאגר אחר, המצוי בידי השב"כ בלבד, ואינו מועבר ליתר המשיבים (סעיף 24 לתגובה). לגבי רישום במאגר זה לא נמסר כל נתון נוסף באשר להליך הבדיקה הנעשה, אם נעשה, בטרם הרישום.
22. מהאמור לעיל, וכן מהנתונים שהביאו העותרים בעתירה עולה, כי הכללתו של אדם ב"מאגר פוטנציאל הסיכון הביטחוני בכניסה לישראל" (להלן: המאגר) מתבססת על קריטריונים כלליים, שאינם ידועים, שאינם מתבססים על כלל המידע המצוי בידי השב"כ והמתייחס לאדם הספציפי. גם הבחינה התקופתית הינה בחינה של הקריטריונים, ולא בחינת המידע הביטחוני הפרטי העדכני ביחס לאנשים הרשומים במאגר.
23. בנוגע למאגר התושבים האסורים ביציאה לחו"ל עומדים נתוני העותרות המצביעים על אחוזים גבוהים ביותר (כ-75%) של ביטול החלטות לאחר הגשת השגות ו/או לאחר הגשת עתירות לבג"צ (ראו עמ' 29 לכתב העתירה). למולם עומדים נתוני המשיבים המתייחסים למספר מצומצם יחסית של עתירות שהוגשו במהלך שנת 2007 וכבר התבררו (27 עתירות).

24. העותרים יבקשו לציין, כי בבדיקה ראשונית של נתונים המצויים בידיהם, עולה ספק לגבי הנתונים הסטטיסטיים שהוצגו על ידי המשיבים. על מנת לבדוק לאשורם את הנתונים שהוצגו על ידי המשיבים, אל מול נתונים שבידי העותרים נדרשת לעותרים שהות נוספת.
25. כמו כן, לכל אורך תגובת המשיבים לא נמסר על קיומו של מנגנון, שנועד להביא להסרתם של תושבים מרשימות "מנועי השב"כ". ואכן, למיטב ידיעת העותרות, לא קיים כיום הליך שנועד לעדכן באופן אמיתי את ה"מאגר" האמור, ולהבטיח, כי האנשים הרשומים בו הם אך אותם אנשים לגביהם קיים בידי השב"כ מידע עדכני המצביע על כך, שנשקף מהם סיכון ביטחוני.
26. **הנה כי כן, למיטב הבנת העותרים, הן בשלב הכללת שמו של אדם במאגר, והן בשלב הבדיקה התקופתית, לא נעשית בדיקה פרטנית של כלל המידע הביטחוני הקונקרטי המצוי בידי השב"כ בנוגע לאדם זה.**
- בדיקה שכזו נעשית, ככלל, רק לאחר הגשתה של השגה פרטנית** (אם יש אפשרות להגשתה).
27. מהאמור בתגובת המשיבים, ומהידוע לעותרות, קיימות כיום שתי דרכים בלבד להסרת שמו של אדם מרשימת המנועים הכללית:
- א. הגשת השגה על ידי סוחר פלסטיני (חבר בלשכות המסחר) או הגשת השגה על ידי מעסיק ישראלי. נציין כי השגות אלו מוגשות לגורם מנהלי במנהל האזרחי האחראי למתן סוג היתרים הספציפיים. מתגובת המשיבים עולה, כי גם בהליך ההשגה תיערך הבדיקה ותתקבל החלטה על-ידי גורם בשב"כ בלבד, כפי שהדבר נעשה אף היום.
- ב. הגשת עתירה לבג"ץ בעקבות סירוב למתן היתר תנועה כלשהו, בה נדרש באופן מפורש הסרתה של המניעה הביטחונית.
28. משמעות הדבר, כי לגבי הרוב המכריע של "מנועי השב"כ" לא תתבצע בדיקה פרטנית של החומר הביטחוני הקיים בעניינם, הן משום היעדרו של הליך בדיקה תקופתית יזום, והן משום שאין באפשרותם להגיש השגה. התוצאה היא, כי תושבים רבים יוותרו רשומים "מנועי שב"כ" ללא כל הגבלת זמן.
29. **לסיכום, רישומו של אדם כ"מנוע שב"כ" במאגר המשיבים איננו מבוסס על מידע פרטני ועדכני המצוי בידי השב"כ והמתייחס לאדם הספציפי.** הפגם המהותי מהתנהלות זו נובע מכך, שרישום במאגרים האמורים גורר פגיעות ישירות בזכויות יסוד.

הכלל – עריכת בדיקה בעניינו של הפרט רק לאחר החלטת סירוב

30. מתגובתם של המשיבים לעתירה עולה, כי לא חל שינוי בכשל יסודי נגדו יצאה העתירה: בדיקת החומר הביטחוני הקיים בידי השב"כ בנוגע לאדם מסוים נעשה רק לאחר שמתקבלת החלטה לדחות בקשתו משיקולים ביטחוניים. ראינו, שבדיקה שכזו נעשית רק אם מוגשת על-ידו השגה ("מאושרת").

31. בנוגע להיתרי תנועה למרחב התפר, ראו לעניין זה סעיף 36 לתגובה ("במידה ובקשה לכניסה קבועה למרחב התפר מסורבת מטעמים ביטחוניים, מוזמן המבקש לועדת שימוע...");
32. בנוגע להיתרי תנועה בכתר, לא ניתנה התייחסות ברורה על-ידי המשיבים. מהנתונים שבידי העותרים עולה, כי בקשות להיתרי תנועה בכתר (המוטל על העיר שכם, למשל, משך כ-7 שנים ברציפות והמוטל באופן לא רשמי גם במקומות נוספים) נדחות על הסף בשל כך שהמבקש רשום כ"מנוע שב"כ".
33. בנוגע להיתרי כניסה לישראל לצרכי עבודה, נמסר, כי בדיקה פרטנית של גורמי הביטחון נעשית אך ורק לאחר הגשת השגה (ראו סעיף 66 לתגובה). בנוגע להתרת כניסה חד-פעמית לישראל מסרו המשיבים, כי מבצעים הם בדיקה פרטנית בטרם ניתנת החלטה. תשובה זו איננה עולה בקנה אחד עם המידע המצטבר והנכון גם לימים אלה שבידי העותרים. כך לגבי בקשות מטעמים רפואיים (שגם כיום, לפי הערכה, כ-80% מהחלטות סירוב מתהפכות לאחר התערבות העותרת מס' 3), כך לגבי בקשות לצרכים משפטיים, הנדחות על הסף אם המבקש רשום כ"מנוע שב"כ"; וכך לגבי בקשות מטעמים אחרים (לצרכי פולחן דתי למשל), הנדחות אף הן.
34. באשר להחלטות על יציאה לחו"ל, יציינו העותרים, כי מתגובת המשיבים לעתירה אין זה ברור, אם הכוונה במנגנון החדש היא, כי בדיקה של התשתית הראייתית להחלטה על סירוב לצאת לחו"ל, תיעשה בטרם תתקבל החלטה הראשונית או רק לאחר הגשת השגה (סעיף 27 לתגובה). כמו כן, הנוהל המתגבש שתואר בקווים מאוד כללים, מעורר על פני הדברים, שאלות קשות באשר ליעילותו ושימותו הלכה למעשה, ובכלל זאת, בנוגע ללוחות הזמנים האפשריים, האפשרות ליתן מענה במקרים דחופים וכיוצא.

היום, 30 ביולי, 2007

לימור יהודה, עו"ד

ב"כ העותרים